

2. **DUSZNY** (3) ai

duszny (2), **duszen** (1); duszny *KochPs*, *PudłFr* duszen *ForCnR*.

sg m N (*praed*) duszen (1). ◇ I dusznym (1). ◇ f N (*praed*) dusznã (1).

Sł *stp*, *Cn brak*, *Linde bez cytatu*.

Przymiotnik od „*dusić*”:

1. **Zduszony, przygnieciony** (1) :

Zwrot: »być w piersiach duszen« = z *trudem oddychać* (1) : Był też w pierfiach *duŹzen/ bo NieŹczęćcie/ s Szkodã wielmi go byli zdãwili ForCnR D2v.*

2. **Duszãcy, utrudniajãcy oddychanie** (1) :

Wyrazenie: »duszny wiatr« (1): *Trawie podobien człowiek/ którã oŹtrémi Ledã w dzień koŹã przytnie zębãmi Źwémi. Podobien kwiãtu/ którõ/ gdy Źye rozwinãł Nalepiéy/ duŹznym wiãtrem zmorzony zginãł. KochPs 154.*

3. **Trapiãcy, nękaãcy** (1) : *IA Źye nic nie dŹiwuię/ że mię Źmierć poŹylã/ A wŹzãkci mi y nędzã doŹyć duŹzna bylã. PudłFr 38.*

IM